

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับความจริงสูงสุดของสังกัจจายน์ กับเฮเกิล และศึกษาเปรียบเทียบให้เห็นความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกันของทฤษฎีปรัชญาทั้งสอง ผลการวิจัยพบว่า

ตามทฤษฎีของสังกัจจายน์ ความจริงสูงสุด เรียกว่า อาตมันหรือพรหมัน อาตมันมีสถานะเป็นแก่นแท้หรือแกนกลางของสิ่งที่มีชีวิตทุกอย่าง ส่วนพรหมันมีสถานะเป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่งที่มีในจักรวาล อาตมันและพรหมันเป็นความจริงสูงสุด เทียงแท้ ไม่เปลี่ยนแปลง เป็นนิรันดร์ ไม่สามารถกำหนดสมบัติ และไม่สามารถพรรณนาได้ด้วยภาษามนุษย์ สถานะของความจริงแท้นั้น ไม่สามารถรู้ได้ เพราะมีอยู่อย่างบริสุทธิ์สูงสุด

ตามทฤษฎีของเฮเกิล จิตตอค์สัมพันธ์ เป็นความจริงแท้ มีอยู่ก่อนธรรมชาติและมนุษย์ มีภาวะขัดแย้งกันภายใน ซึ่งภาวะนี้ส่งผลให้จิตตอค์สัมพันธ์ไม่สามารถคงอยู่ในสภาพเดิมได้ต้องเปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งอื่นๆ ดังนั้น จิตตอค์สัมพันธ์จึงไม่ใช่สิ่งที่มีสถานะคงที่ แต่เป็นสิ่งที่พัฒนาอย่างไม่หยุดนิ่งในรูปแบบของไดอะเลคติกหรือวิภาษวิธี จิตตอค์สัมพันธ์จึงมีสถานะเป็นกระบวนการมากกว่าจะเป็นสถานะที่คงที่ในภายในของสรรพสิ่ง

ทฤษฎีทั้งสองมีความคล้ายคลึงกัน คือ ความจริงแท้ทั้งสองมีฐานะเป็นบ่อเกิดของสรรพสิ่ง เป็นสิ่งที่มีอยู่เอง เป็นอยู่เอง และเป็นนิรันดร์ ส่วนความแตกต่างกันคือ สถานะของความจริงแท้ทั้งสอง ความสัมพันธ์ของโลกกับความจริงแท้ เป้าหมายสูงสุด และฐานะของความจริงแท้

The purposes of this study were : 1) to study the concept of the absolute Truth according to Śāṅkarācārya and Hegel, and 2) compare and contrast the concepts of both philosophy.

The results of the study signified that according to Śāṅkarācārya, the absolute truth was called Ātman or Brahman. The state of the former was the essence or the center of all beings while the later was the origin of everything in the universe. The Absolute was unchangable, eternal, unconditioned and indescribable by human language. It's state could not be attained by intellect because it existed absolutely.

According to Hegel, the Absolute existed prior to the nature and human. There was anti-thesis in the Absolute, by which it could not stay in the same state, thus becoming others. So the Absolute was not static but it kept on developing under the process of the dialectic. It was a process more rather than a static state in everything.

The similarity of both concepts was that the Absolute was an origin of everything, self-existent and eternal. Their differences were the state of absolute, the relationship between the world and the Absolute, the ultimate goal and the position of the Absolute.